

IN MEMORIAM

PETER KOREN, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD., 1950–2016

Na slovenski kulturni praznik, 8. februarja 2016, je umrl Peter Koren, univerzitetni diplomirani inženir gradbeništva, prijatelj, sodelavec, poslovni partner, v prvi vrsti pa izjemen inženir, gradbeni konstruktor. Lahko bi rekli, da je v tem nekaj simbolike. Tudi tehnična kultura je del celotne kulture nekega naroda in Peter je s svojim odličnim smislom za oblikovanje inženirskih konstrukcij, mostov, viaduktov, galerij, nadvozov, prispeval svoj delež k podobi krajine. Tako kot arhitekturne dosežke lahko brez sramu tudi izjemne inženirske objekte štejeemo v kulturno dediščino nekega naroda.

Peter je bil rojen 5. decembra 1950 v Mariboru, kjer se je tudi šolal, najprej v osnovni šoli Bojana Illica, nato pa v srednji gradbeni tehniški šoli. Vseskozi je bil odličen učenec, nesebičen in vedno pripravljen pomagati vsakomur, ki ga je zaprosil, zato je bil in ostal izredno priljubljen med sošolci.

Po maturi leta 1969 se je vpisal na gradbeni oddelk Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani, takrat v 1. generaciji študentov v novi zgradbi na Jamovi 2. Tudi med študijem je svoje znanje vedno delil z drugimi, mnogi mlajši kolegi se ga spominjajo kot demonstratorja pri profesorju Veselu pri predmetu Gradivo.

Po diplomi se je zaposlil v Gradisovem biroju za projektiranje v Mariboru, v tistem obdobju enem od vodilnih birojev za načrtovanje inženirskih objektov v takratni skupni državi. Njegov prvi »šef«, kot smo temu takrat rekli, je bil prav tako prehitro umrl izjemni gradbeni konstruktor in vodja biroja profesor Vukašin Ačanski, ki je v biroju, ki ga je vodil, poleg Petra vzgojil še vrsto odličnih konstruktorjev. Kmalu je Peter postal odgovorni projektant in spomnim se najinega sodelovanja pri projektu Hitre ceste skozi Maribor, kjer je projektiral večino objektov med Meljsko cesto in Pesnico. Iz obdobja dela v Gradisovem biroju velja omeniti še mostove čez Dravo v Trbonjah, čez Krko v Novem mestu, čez Mežo v Ravnah, čez Pako v Velenju, čez Ljubljano na Prulah, nadvoze in podvoze na avtocestah Razdrto–Čebulovica, Hrušica–Vrba, pokriti vkop Šentvid in mnoge druge.

Njegovi objekti stojijo tudi zunaj naših meja, denimo most čez Tilavo v Sarajevu in vrsta objektov v Iraku, Qurna Bridge, Fathyah Bridge, Qarachock Bridge in drugi.

Kot odličnega strokovnjaka ga je leta 1994 podjetje poslalo na delo in izpopolnjevanje v Berlin v podjetje Grebner, kjer je ostal skoraj eno leto in se tja večkrat vračal tudi v naslednjem letu. Tam je projektiral konstrukcije razstavnih paviljonov za berlinski sejem in razne mostove, ki jih je projektiral tudi doma, v novem podjetju G.G.P. (Grebner, Gradis in Partner). Kmalu za tem pa je osnoval lastni projektivni biro z imenom KO-biro. Prav v tistem času se je začel izvajati Nacionalni program za izgradnjo avtocest v Sloveniji. Kot renomirani strokovnjak z mnogimi referencami se je s svojo ekipo kar hitro vključil v projektiranje objektov v sklopu tega programa.

Morda bi bilo v tem trenutku suhoparno naštevati najpomembnejše objekte ali jih rangirati po zahtevnosti, pa vendar si dovoljujem omeniti nekatere, predvsem za obuditev spomina na Petra, ko se bomo preko ali skozi katerega peljali: To so pokriti vkop Cenkova in nadhodi za živali, nadvozi in podvozi na AC Maribor–Lendava, vsi objekti na hitri cesti med Ptujsko cesto in Bežnovo, dvonivojsko krožišče na zahodni obvoznici v Mariboru, most čez Savo pri HE Krško, most čez Savinjo pri Lučah in mnogi drugi. Petrove objekte najdemo na vseh krakih slovenskega avtocestnega križa, mostovi pa so nameščeni čez vse slovenske reke.

Petrov hobi je bil lov, čeprav mu je na žalost posvečal premalo časa. Že kolegi in profesorji v času študija smo se čudili, ko je imel v indeksu vpisan izpit za predmet Lovstvo, ki ga je opravil na Biotehniški fakulteti. Toda to njegovo poznavanje narave in živali je prišlo zelo prav, ko je bilo treba oblikovati in projektirati že omenjene nadhode za živali preko avtocest.

Ne smemo prezreti tudi njegovih projektov s področja ekologije, in sicer Centrov za ravnanje z odpadki Gajke, Slovenska Bistrica, Zasavje in nazadnje največji, regijski center v Ljubljani.

Čeprav je za gradbene objekte opredeljeno, za kako dolgo življenjsko dobo posamezni objekt zgradimo, iz izkušenj vemo, da številni za več stoletij zaznamujejo podobo kraja in pokrajine. In ravno v tem sta bila čar in tudi odgovornost Petrovega dela in zato njegova dediščina ostaja trajna in bogata.

V svojem biroju je vzgojil veliko število mladih inženirjev, nekaj časa asistiral profesorju Ačanskemu tudi na Fakulteti za gradbeništvo v Mariboru in bil mentor ali somentor mnogim diplomantom pri njihovih diplomskih nalogah.

Ob vsem tem delu, ko je večino dni v letu pozno v noč gorela luč v njegovi pisarni, pa je našel čas za neprestano borbo za uveljavljanje inženirske stroke s prostovoljnim delom v Inženirski zbornici Slovenije. Bil je njen ustanovni član že pred 20 leti in vse do zadnjih dni član upravnega odbora matične sekcije gradbenikov in obenem član odbora regijske pisarne Inženirske zbornice v Mariboru.

Dragi Peter, ponosni smo, da si bil naš prijatelj, sodelavec in kolega, za vedno boš ostal v naših srcih.

Boris Stergar, univ. dipl. inž. grad.